

๖. อ้ายมีนิสัยอย่างไร และนิสัยนั้นส่งผลต่อตนเองอย่างไร

ตอบ.....
.....

๗. จุดเริ่มต้นของเรื่องนี้ เพราะขาดคุณธรรมใด

ตอบ.....
.....

๘. ใครทำดีได้ดี ใครทำชั่วได้ชั่ว

ตอบ.....
.....

๙. เรื่องนี้ให้ข้อคิดอะไรบ้าง

ตอบ.....
.....

ชื่อ ..... สกุล ..... ชั้น ..... เลขที่ .....

ใบงานที่ ๑๑
ตอบคำถามจากการอ่าน

คำชี้แจง ตอบคำถามจากการอ่านนิทานพื้นบ้านเรื่อง *ปลาบู่ทอง*

๑. ตัวละครในเรื่องนี้มีใครบ้าง

ตอบ.....
.....

๒. นางกนิษฐาไปเกิดเป็นอะไรบ้าง

ตอบ.....
.....

๓. เหตุการณ์ใดบ้างที่แสดงว่าเอ๋อมีบุญบารมี

ตอบ.....
.....

๔. ปลาบู่ นำไปทำเป็นอาหารอะไรได้บ้าง

ตอบ.....
.....

๕. เหตุการณ์ใดบ้างที่เกินความเป็นจริงจากชีวิตประจำวัน

ตอบ.....
.....

พระเจ้าพรหมทัต พระเจ้าพรหมทัตจำได้ว่าเป็นฝีมือของเอื้อย
จึงตีพระทัยเสด็จออกไปรับเอื้อยกลับคืนสู่พระราชวัง

อ้ายมเหสีปลอมผู้มุ่งร้ายหมายชีวิตเอื้อยมาตลอด เกรงความผิด
จึงชิงดื่มยาพิษฆ่าตัวตายไปก่อน

ส่วนนางกนิษฐีมารดาเลี้ยงนั้น เอื้อยทูลขออภัย พระราชทานชีวิตไว้
เพียงแต่ให้ขับออกนอกวัง และให้ถือศีลบำเพ็ญความดีตลอดชีวิต
เอื้อยและตันโพธิ์ทองก็มีชีวิตที่สงบสุข นับแต่นั้นมา

โครงการสื่อ ๖๐ พรรษา

สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดา ฯ สยามบรมราชกุมารี

ในกาลต่อมา พระเจ้าพรหมทัตเสด็จมาพบต้นโพธิ์ทองและอยากได้
ไปปลูกในวัง แต่ไม่สามารถจะถอนต้นโพธิ์ขึ้นมาได้ จนเอื้อยมาพบ
และขออนุญาตต่อมารดาของตน จึงถอนขึ้นได้ พระเจ้าพรหมทัต
เห็นเอื้อยมีบุญบารมี จึงรับเอื้อยเข้าไปอยู่ในวังและแต่งตั้งให้เป็น
พระมเหสี

เมื่อนางกนิษฐีมารดาเลี้ยงและอ้ายทราบเรื่องก็เกิดความอิจฉาริษยา
ลวงมเหสีเอื้อยว่าบิดาป่วย จึงเป็นเหตุให้เอื้อยหลงกลวงถึงแก่ความตาย
ไปเกิดเป็นนกแขกเต้า ส่วนอ้ายก็ปลอมตัวเป็นเอื้อยเข้าไปอยู่ในวังแทน
พระราชาก็ได้แต่นึกสงสัยและสังเกตเห็นต้นโพธิ์ทองเหี่ยวเฉาไป

นกแขกเต้าบินไปหาพระเจ้าพรหมทัต กราบทูลเรื่องราว
ให้ทรงทราบ พระองค์จึงทรงเลี้ยงดูนกแขกเต้าไว้ในกรงทอง
และทรงพูดคุยด้วยเสมอ จนต่อมาอ้ายมเหสีปลอมแอบเห็น รอเวลา
เมื่อพระราชาสด็จออกคล้องช้างในป่า จึงจับนกแขกเต้าถอนขน
ส่งไปให้แม่ครัวแกง แต่นกแขกเต้าหนีไปอยู่ในรูหนู

จนกระทั่งขนขึ้นเต็มตัว จึงลาหนุออกท่องเที่ยวในป่า ได้พบพระฤๅษี
พระฤๅษีสงสารจึงชุบนกแขกเต้าเป็นสาวสวยและเสกเด็กผู้ชายชื่อ
เจ้าลบ ให้เอื้อยได้เลี้ยงดูคลายความหงอยเหงา

เมื่อเจ้าลบเติบโตใหญ่ จึงใคร่รู้ว่าใครคือพ่อ เอื้อยจึงเล่าเรื่องราวต่าง ๆ
ให้ฟัง เจ้าลบจึงเข้าไปในวังและนำพวงมาลัยที่เอื้อยร้อยไว้ไปถวาย

“เอื้อยจ๊ะ พี่เปิดก็ช่วยได้เท่านี้แหละนะ” พุดพร้อมกับคายเกล็ดปลาบู่ทองให้

“ขอบคุณพี่เปิดที่กรุณาต่อเอื้อย” เอื้อยรับเกล็ดปลาบู่ทองมาด้วยน้ำตานองหน้า

เอื้อยประคองเกล็ดแม่ปลาบู่ทองเดินออกจากหมู่บ้านไปที่ชายป่า เพื่อให้พ้นสายตาของคนใจร้ายคอยรังแก นางฝั่งเกล็ดปลาบู่ทองไว้ในป่า ตั้งจิตอธิษฐานขอพรจากเทวดาให้แม่เกิดเป็นต้นมะเขือเปราะ

ทุกวันเอื้อยจะมากrabไหว้และพุดคุยกับต้นมะเขือเปราะด้วยความสุขที่ได้อยู่ใกล้ชิดกับแม่

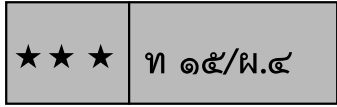
แล้วเคราะห์กรรมก็เข้ามาอีกเมื่ออ้ายแอบมาเห็น และร่วมกับนางกนิษฐีมารดา ถอนต้นมะเขือเปราะที่นำผลมาเป็นอาหาร เหลือเพียงเมล็ดมะเขือเปราะโยนทิ้งไว้

เอื้อยหัวใจแทบแตกสลาย ร่ำไห้เมื่อเห็นสภาพต้นมะเขือที่ถูกทำลาย

“เอื้อยจ๊ะ พี่เปิดก็ช่วยได้เท่านี้แหละนะ” พี่เปิดตัวเดิมพุดพร้อมกับคาบเมล็ดมะเขือเปราะใส่มือให้เอื้อย

เอื้อยรับเมล็ดมะเขือเปราะมาด้วยความซาบซึ้งในความกรุณาของพี่เปิดที่มีให้ในยามทุกข์โศกเสียใจ

เอื้อยนำเมล็ดมะเขือเปราะไปปลูกไว้ในป่า อธิษฐานขอให้แม่เกิดเป็นต้นโพธิ์ทอง เพื่อที่นางจะได้กราบไหว้บูชาตลอดไป

นิทานพื้นบ้าน เรื่อง ปลาบู่ทอง

ชายหาปลาคนหนึ่งชื่อ ทารก (ทาระกะ) ได้ออกไปจับปลา กับนางกนิษฐา วันนั้นโชคไม่ดี ได้แต่ปลาบู่ทองติดแหขึ้นมาทุกครั้ง เขาก็ปล่อยมันไปในน้ำ แต่แล้วก็ติดแหขึ้นมาอีกซ้ำแล้วซ้ำอีก จึงโมโหมาก และทุกครั้งที่ได้ปลาบู่ทอง นางกนิษฐาก็จะขอเอาไปให้เอื้อย ซึ่งเป็นบุตรสาวเลี้ยงไว้ดูเล่น ชายหาปลาก็ยิงโมโหบันดาลโทสะ ทำร้ายนางตกลงไปในน้ำ

ด้วยจิตที่จดจ่อกับปลาบู่ทองและลูก นางกนิษฐาจึงไปเกิดเป็น ปลาบู่ทอง ว่ายน้ำไปหาลูกที่ทำน้ำหน้าบ้าน รอลูกเอื้อยด้วยความรัก แล้วเล่าเรื่องให้ลูกฟัง แม่กับลูกก็รำไห้และดีใจที่ได้พบกันอีก

“แม่จำแม่ปลาบู่ทอง   แม่ลอยล่องหนใดให้มาหา
ลูกร่อนรำนำปลายข้าวฝากมารดา   โปรดเถิดมาแม่จำอย่ารีรอ”

แม่ปลาบู่ทองกับเอื้อยพบกันทุกวัน พอจะมีความสุขขึ้นมาบ้าง จนอยู่มาวันหนึ่ง อ้ายน้องสาวต่างมารดามาเห็นเหตุการณ์จึงร่วมกับ นางกนิษฐีมารดา สวมรอยเป็นเอื้อยมาล่อแม่ปลาบู่ทองไปทำอาหารกิน

เอื้อยเสียใจมากที่สุด ขณะที่สะอึกสะอื้นรำไห้ ก็มีเบ็ดตัวหนึ่ง เดินเข้ามาปลอบและพูดกับเอื้อย